

vi kunde. En jendte en Mand en Dag osv. Men den stakkels Kone havde dog nær fat Livet til i Slæb, mens Manden var syg. Det var, fordi vi havde ingen Orden paa det. Vi staaar til Skamme for Berden; saa siger den til vore unge, som enten gaar til Byerne eller bliver hjemme hos os: Der kan I se, hvad Kirken gør, og hvad vi gør! Og de unge, som er ubefælede og let at drage, kommer da ind i disse Foreninger, og vi ved, at den Mand, som regerer der, er ikke Guds Mand, men Verdens Mand, selv om de ogsaa har Religion. Mange, jeg har talt med, siger saa, de er bange for, Kirken vil blive for verdslig. Men er man blot bange for det, saa er der ingen Fare fra den Side. Og Jesus har jo ogsaa fortalt, at Gud Faders Mand skal velsede os i al Sandhed og i alle Ting. Det maa jo da ogsaa omfatte disse Ting. Vlot vi, som Peter fortæller os, vælger Mand, der er faldte af den des fast, ligesom vi for Helligaand. Det maa endelig holdes fast, ligesom vi forlanger, naar vi kalder Præst, at det maa være en Mand, der fører den rene, jante Lære, nemlig Guds Ord, og at han ogsaa maa have Guds Mand. G. lers hjælper det jo ikke. Forhæverne var jo hjemme i Guds Ord. Paulus siger, Guds Ord var dem betroet. Men de havde ikke Guds Mand, fordi de ikke vilde leve efter Guds Ord. — Thi det er, hvad jeg fortaar ved Omvendelse, at et Menneske siger til sig selv: „Jeg vil tjene Herren og lide hans Bud.“ Lad os saa blot have med Verden og verdslige Ting at gøre. Og som nu Verden drager dem bort, som er døbte, har gaaret til Søndagskole og er bleven konfirmerede, saa kan vi drage Verden over til os, at den kan frelles ved den samme Naade og paa den samme Naade, som vi er frelst paa: Men vi maa forenes ligesom i alt andet, ellers bliver der ingen Styrke i det, saa vi kan lige til vore Børn, naar de gaar fra Hjemmet: Se nu Børn, gaa nu til Kirken, der har de alt, I trænger til Vegeme og Sjæl; saa er vi rolige, og saa er de i gode Hænder. Thi alt, hvad der bliver gjort i Jesu Navn, er til vort Gavn og Guds Ære.

Lad os lægmaend nu tage fat i denne Sag, arbejde lige saa iorigt som de verdslige Foreninger. Det kan vi ligejaa godt, som vor Præst siger, som tale om Vej og Bånd og mange andre Ting, som vi dog aligevel ikke kan forandre, undtagen, naar vi kan bede ligesom Elias. Lad os gøre det, saa hjælper vi vor Præst at samle Folket om Guds Ord og Sakramenter. Lad os have, som vi har lært fra Barndommen af, Omborg for vore egne og mest for vore Husfolk. Med vore egne fortaar jeg dem, som er døbte til Kristus, og med vore Husfolk vor nærmeste Slægtninge.

Det er jo i Grunden saa simpelt, saa enhver kan forjaa det, naar vi blot vil gøre noget og ikke længere ligge stille og se paa, at Verden tager vort Fokk. Herren vil sikkerlig være med os, lige som da han førte Rodefolket ud af Egypten. Men vi maa være paa Vagt. Saa vil jeg slutte med det lille Vers, vi kender saa godt alle sammen:

Kloffen slaar, Tiden gaar,
Ewigheden forestaar.
Lader os bruge den loftbare Tid,
Tjene Herren med al vor Ffid,
Saa skal vi nok komme hjem.

Ringsted, 2a, 21. Aug., 1911.
J. A. Mathieson.

Den gamle Kone.

Sun var en lille, gammel Kvinde, tarvelig klædt, i en fort, uden Skjole, der havde set bedre Dage; hendes Hat var meget gammel, og Fokk stirede paa hende, idet hun rokkede op ad den store Kirkes Midtergang, sjenhulig for at faa en rigtig god Plads.

Det var en berømt Mand, der skulde prædike, og Kirken var fyldt med pynkede Fokk, der havde hørt om det Ny, der gif om Præstens Lærdom, Mandrigthed og Hjertelag, og alle undrede sig over den gamle Kvinde, som stod i den gamle og centrerede paa noget bestemt i Stedet for, at hjer gaar og passer sig selv!

af de fornemste Menighedsmedlemmer, og tog Plads der.

Tre Damer, som sad der, gjorde Tegnet til Kirkebetjenten, som bøjede sig til den ubuone Gest og hvijsede hende noget i Tret; men hun var tungthor og svarede med et svaagt Smil:

„Laf, jeg sidder godt — rigtig godt.“

„Men De kan ikke være her,“ sagde Betjenten barik, „her er ikke Plads.“ — Kom med mig, min gode Kone, saa vil jeg søge at faa Dem anbragt.“

„Ingen Plads?“ sagde den gamle og saa hen til de fine Damer. „Jeg har overmaade god Plads. Jeg har ført fire Mil i Dag for at høre Prædikenen, og jeg — —“

Men nu tog Kirkebetjenten hende ved Armen og trak hende i den, — og saa forlod hun Menigheden. Hendes gamle, hvijsede Fine faldtes med Taarer, og hendes Sage skælvede; men hun rejste sig bekværlig og forlod Stolen. Idet hun derpaa roligt vendte sig mod Damerne, der allerede havde bredt de fine Klæder over Pladsen, hun havde forladt, for at andre ikke skulde faa det samme Indfald, sagde hun:

„Jeg haaber, mine Damer, at der vil være Plads til os alle i Him-melen!“

Saa fulgte hun den knejsende Betjent helt ned ad Midtergangen for saa at faa Plads i den nederste Stol mellem en inuisset Pige og en survet Mand.

„Sun maa jo have en Strue løst,“ sagde en af Damerne i den fine Stol. „Hvor kan saadan en gammel Kone brode sig om at høre Præst. Vilby tale? Sun vil jo ikke kunne forjaa et Ord af, hvad han siger.“

„Saadanne Fokk er saa vaatrængende. — At tænke sig, at hun kunde finde paa at gaa ind i vor Stol! Det er ligesom latterligt. — Men der kommer Doktor Wilby ud fra Sakristiet. Er han ikke inuist?“

„Storartet! En hatelig Mand! — De ved maatte ikke, at han har moutaget vor Indbudsliste til at hvile sig til Middag hos os saa længe han er her.“

„Han havde et tiltalende, mandigt Ord, og da Organisten standfæde, og Præsten saa ud over den vældige Menighed, hynets hans Blif at opfatte hvert eneste Ansigt. Hans Haand hvilede paa Bibelen, og han vilde lige aabne Munden og begynde at tale, da han pludselig hvijsede sig ud over Prædikestolen og gav Tegnet til Kirkebetjenten, der ndvoat bukkende gif op ad Trappen for at modtage den ivendte Væstet.

Da saa blev de tre Damer i den fine Kirkestol som forstenede ved at se Betjenten gaa helt ned igennem Kirken og vende tilbage med den gamle Kone og anbringe hende i den allerbedste Stol lige foran Prædikestolen, hvor de andre Tilhørere bevilsligt gav Plads for hende.

Præsten saa paa hende med et genfendende Smil og begyndte saa en Prædiken, der fængslede alle Tilhørerne.

„Hvem var hun?“ sagde Damerne, der ikke havde haft Plads til hende, da de ved Udgangen kom forbi Kirkebetjenten.

„Præstens Moder.“ Isd det fortrædelige Svar.

(„Afholdsdagsbladet Reform“).

Korrespondancer

Elf Horn og Omega.

Nu er der jo ikke længe til, at der skal holdes et stort Ungdomsmøde herude i vor Nabomenighed, og vi haaber, at det vil blive rigtig godt og til megen Velsignelse, og at det vil blive godt besøgt.

Der i Elf Horn har vi rigtig nok Ungdomsmøde hver SøndagAften; men det er meget at befølge, at vi, en af de største danske Menigheder i Landet, ikke engang har en Ungdomsforening. Det er intet godt Tegnet. Men jeg vil ønske og haaber ogsaa, at der nok en Gang skal blive saa megen Interesse for Ungdomsarbejdet iblandt os, at vi kan faa en Forening.

Hvor meget kunde her ikke gøres, haade udad til og indadtil, om vore unge Kræfter blev organiserede og centrerede paa noget bestemt i Stedet for, at hjer gaar og passer sig selv!

Enighed gør jo stærk, som Jaderen med sin Bunke Vinde viste sine Søner. Saaledes gør Ewig-hed ogsaa stærk i Ungdomsarbejdet. En kan jo nok med Guds Hjælp gøre en Del; men tank hoor meget der kunde gøres af en hel Forening — en hel Stare unge Mennesker — for det burde her være.

Jesus siger jo selv, at hoor der er to eller tre forsamlede i hans Navn, vil han være midt iblandt dem.

Vi har jo dog, som allerede før har været nævnt i „Danstæren“, faaet en Højskoleforening dannet. Foreningen holder Møde den 3. Sept. om Eftermiddagen, hvor Pastor Laurien vil tale til os, og der vil blive Oplæsning og Musik.

Vi ønsker alle, det maa blive godt og godt besøgt. Alle er jo hjerteligt velkomne.

Past. Laurien har nylig været oppe ved Scranton hos Pastor Kirkegaard's at tale ved en „Picnic“ eller Høstfest, som de havde. Han meddelte, at de havde en rigtig god og fornselig Felt, som han glædede sig meget ved. Ved samme Lejlighed fik han Held til at faa Lovning paa nogle Elever til i Vinter.

Der er vist allerede nogle indmeldt, saa hvem der vil indmeldes maa hellere stynde sig.

Det ser ellers ud til, det vil komme til at gaa godt med Stolen i Vinter, for saa vidt som vi kan se, hvis Gud vil være med i Arbejdet. Men naar vi beder om, at hans Villie maa ske med os i Arbejdet, saa bliver det jo altid, som det skal være. Og hvis ikke det er efter hans Villie, vi arbejder, kan vi ligejaa godt lade være, for saa gaar det galt, før eller senere.

Stolen er bleven pudset rigtig op i Sommer, der er blevet malet og gjort i Stand. Mr. Nelson har jo gaaret og arbejdet her hele Sommeren, og vi kan rigtig nok ogsaa se Resultaterne.

Mrs. Nelson har ogsaa haft travlt. Hun har hjulpet Præst i lang Tid, for der skal jo meget til gennem Vinteren.

Past. Laurien har lovet at holde Gudsstjeneste ude i Eben-EzerMenigheden paa Søndag, da Pastor Christianen er meget syg.

Han har haft Doktor derude flere Gange, og man tror, han er ved at faa Tufus. Vi vil dog ønske, at han snart maa blive rask igen, hvad vi ogsaa haaber, at han ved Guds Hjælp nok skal blive.

Venlig Hilsen til alle Lærere.

Luet, Wis.

I Past. N. B. Clementens Menighed i Byen Luok havde de Missionsmøde i Dagene fra 13. til 15. August, nævnte Dage iberegnet. Af Præst var til Stede forinden Menighedens Præst Past. Theo Beck, Hutchinson, Minn., Past. C. Krogh fra Luok og Past. P. S. Big fra Blair samt Student C. S. Rosenberg. Past. Big var ikke indbudt til Mødet. Han var blot kommen tilgængelig sin Hustru og to af sine Børn for at besøge gamle Benner, og ved denne Lejlighed fik han Indbudsliste til at overvære og tale ved nævnte Missionsmøde.

Om Søndagen var der mange til Stede fra de omliggende Menigheder. Om Mandagen var der ikke Møde i Kirken. Om Eftermiddagen havde den danske Avindforening Bazar paa Teipladsen ved Præsteboligen, hvor Past. Beck talte. Om Tirsdagen fortættede Mødet i Kirken om Formiddagen, og da var forinden Menighedens Præst kun til Stede Past. Beck og Student Rosenberg. Past. Krogh og Past. Big var taget til Milwaukee til Begravelse. Om Eftermiddagen blev Mødet afholdt i Præsteboligen, som denne Dag blev indviet til Herrens Ære af Past. Beck, som lagde frem, hvor stor en Betydning et Præstehjem har for den, som skal bo i Gudet og sigesedes for Menigheden.

Past. Clementens udtalte sig i samme Retning. Om Aften var der saa Slutningsmøde i Kirken. Det var vellykket Mødet, vi havde i disse Dage; men det er beklageligt, at kun saa faa af Væns Beboere har Interesse for Guds Ords dyrebare Sandheder.

Benedt hjertelig Laf til Ordets Forkyndere for de trosterige og naadefulde Ord, som man burde haabe

har været en og anden til Velsignelse. Laf til alle for Samvær og Gæstfrihed.

Onsdag Eftermiddag den 16. August talte Past. Big i St. Peters Kirke, i sin gamle Menighed. Vi siger ham hjertelig Laf for Besøget.

Søndag den 5. August var en stor Høstidsdag for gamle Klaus Pederien og hans Hustru, thi det var nemlig deres 25 Mars Bryllupsdag, ved hvilken Lejlighed henved et Par Hundrede Mennesker var forsamlet for at ønske de gamle til Lykke. Vejret var denne Dag særdeles smukt, saa Mødet blev holdt ude i det frie under Træernes skaggefulde Kroner, hvor Fokk hvilede og drak Kaffe ved veldækkede Borde.

Past. C. Krogh, Past. S. Helweg og gamle Søren Pederien (Smed) talte ved denne Høstidsfest, jo nærmest til Brudeparret, og vi tilbragte en rigtig fkan og hyggelig Tid sammen. Brudeparret blev overrakt en Pengegave fra Benner og Naboer samt andre Præjantier.

For Klaus Pederiens Vedkommende kunde han godt have fejret Diamantbryllup, da det er hans anden Hustru og efter forlydende kunde han ogsaa have fejret sin 25 Mars Bryllupsdag med sin første Hustru; men dengang var det nu ikke saa meget Brug — med den Slags Bryllupper. Da efter hendes Død var han Entemand i en Del Aar, og nu er han ganske nær de 89, og hans nuværende Hustru 74. Hun er og har været ham en trofast Medhjælper, hun er nok af Hødel.

Klaus Pederien sender jo lidt til Næbnggerlivets Bevarligheder, da han var en af de første Sættlere, som latte sig ned her i de lille Stove, da her høreren var Vej eller Sti: Den nærmeste By var St. Croix Falls, hvortil Klaus Pederien havde henved 20 Mil, og for at finde Vej maatte de første, som kom hertil, mærke Træerne den lange Vej.

Klaus Pederien kom hertil med en stor Familie, saa han havde mange Minde at mærke. Der siges, at den første Laf Mel bar Klaus paa sin Ang fra St. Croix Falls; thi han var jo den Gang en Kraftkarl. Han har i sin Tid været Doktor, det vil dog nærmest lige Kreatur-doktor, hvad han nu ikke har befattet sig med i de senere Aar. Han har i de sidste Par Aar været lidt simpel til Rods, saa han maa bruge strøkker; dog er han hjertefri og endnu ikke videre svækket paa Sulfommellen. Han kan endnu fortælle Historier og Tidragelser saa vel fra det gamle som det nye Fædreland.

Klaus Pederien har 7 Børn med sin første Hustru levende, to Søner og 5 Døtre. Sin nuværende Hustru giftede han som Enke. Hun havde een Søn. Vi ønsker Brudeparret til Lykke!

Mrs. Airline Hansen, Enke efter Anders Hansen i Luok, døde den 8. August efter henved to Mars Svagelighed. Hun var født 1837 paa Møen, Danmark. Afkøde efter-lader sig en Søn; en Datter døde for mange Aar siden i Faribault, Minn. fra Mand og i maas Børn. En Tid efter lejede Mrs. Hansen sin Farm ud og rejste hen til sin Svigeren og var som Moder for sine Børnebørn. Efter et Par Aar eller saa rejste hele Familien op paa hendes Farm her ved Luok, hvor hun har opdraget sine Børnebørn, som nu er voksne.

Past. C. Krogh bemærkede i sin Vigtale, at der er mange gamle, som andre ønsket Døden, for Herren har bestemt deres Vortgang; men saaledes var det ikke med Mrs. Hansen. Hun var ingen Byrde høreren for sin Svigeren eller Børnebørn.

Mrs. Christine Sund (ikke Lund) skibmand J. A. Sunds Hustru i Milwaukee døde den 11. Aug. i Familiens Sommer i residens ved Halvmaane Lake efter en lang Tids tærende Sygdom i en Alder af lidt over 50 Aar, efterladende sig Mand og 7 Børn, 4 Søner og 3 Døtre, samt sin Moder og 7 Søskende. Familien kom her til Luok 1867 fra Keenah, Wis.

Tredens Hilsen til Medaktionen. Erhøbdigt,
Johan Jørgensen.

DANA COLLEGE
BLAIR, NEBRASKA.

BEGYNDER 3DIE OKTOBER 1911.

Tilbyder Undervisning i følgende Kursus:

PROSEMINAR—sraarigt, forbereder til Trinitatis Seminarium

NORMAL—uddanner Lærere og Lærerinder for "public schools"—udsteder "State certificates".

ACADEMIC—sraarigt, forbereder til de ledende Skoler.

COMMERCIAL—Bogføring og Stenografi.

MUSIC—Piano, Orgel, Violin og Sang.

God Anledning for Nykommere til at lære Engelsk.
For Kost, Logi og Undervisning per fire Uger \$18.00.

SKOLEN BEGYNDER 3. OKTOBER.

C. X. HANSEN Forst.

Skriv efter ny Katalog.

Billig Rundrejse Excursion

til det gyldne Distrikt af Montana (Dane Valley) ved Culbertson afgaar første og tredje Tirsdag i hver Maaned. Den første afgaar den fjerde (4.) Juli paa Great Northern R. R.

Opdyrkede Farme kan købes billigt i Dane Valley, Montana.

Dansk lutherisk Kirke og Præst tilhørende Den forenede danske ev.-luth. Kirke.

Dane Valley har aldrig haft „Crop failure“. 1910 som var det tørreste Aar, hele Nord-Vesten har kendt, var der dog mange, som fik en god Afk. Mange har avlet 40 bu. Hvede per Acre.

Om De er i Markedet for at købe Dem et godt Farm-Hjem, da kom og besøg os nu, da Aflen gror, og vi vil vise Dem noget af det bedste Farmland, som findes i Vesten, lige ved Jernbaner og Byer og gode „Markets“ i det danske Settlement, Dane Valley.

Dane Valley Land Company,
Sam J. Frøhling,
Box 175, Culbertson, Mont.

Luther High School
AND COLLEGE

Begynder sit Skoleaar den 26de September.

Amerikanisk Højskole	Bogholderi
Agerbrug	Stenografi
Dansk	Masjinkunst
Engelsk	Jubbandere.
Violin	Melanisk Tegning
Piano	(Maling) Aumtalmaling
Sang	Religion
Enhvert Aurius	garanteres.

Skriv efter Katalog.

LUTHER COLLEGE, RACINE, WIS.

Udvalg af første Klases
Artekremvarer og frisk Kød

Vi fører Fedekalve, Høns, Vg og Smør til Dagens bedste Priis.

Vi er Agenter for Dr. Peters Kurio samt for Scandinavian-American Dampskibslinie. Landsmaend, som ønsker at rejse til eller fra Danmark, køb Billetter hos os. Vi følger dem til billigste Priis, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at faa gode Pladser paa Skibene.

Stort Udvalg af Bøger,

Bredfort, m. m. fra Danisk Luth. Fokk Houie Blair, Nebr.

Sknlitteratur, religiøse Bøger, Bibler, Salmesøger, etc.

Peterson - Kondo Co.
Council Bluffs, Iowa.

Postforjendelser bestiges med Omhu.